

عنوان مقاله:

تعیین برخی مواد فیتوشیمیایی و توان پاداکسندگی در اندامهای مختلف سوسن چلچراغ (L. ledebourii).

محل انتشار:

یازدهمین کنگره علوم باغبانی ایران (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 5

نویسندگان:

کمال غلامی پورفرد - بخش تولیدات گیاهی، دانشکده کشاورزی و منابع طبیعی داراب - دانشگاه شیراز

فریدون عصری - مرکز آموزش کشاورزی سلمان شهر، مرکز تحقیقات و آموزش کشاورزی و منابع طبیعی استان مازندران، سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی، ساری

مهدی صالحی - گروه علوم باغبانی، دانشکده علوم کشاورزی، دانشگاه گیلان، رشت

زهره زینتی - بخش اگرولوژی، دانشکده کشاورزی و منابع طبیعی داراب - دانشگاه شیراز

خلاصه مقاله:

سوسن ایرانی چلچراغ (Lilium ledebourii) یکی از گیاهان بسیار ارزشمندی است که تنها در بخشهای اندکی از جنگلها شمال ایران به طور خودرو رشد میکند که برخلاف زیبایی منحصر به فردش هنوز اهلیسازی نشده است. در این پژوهش، برخی از ویژگیهای فیتوشیمیایی و توان پاداکسندگی با استفاده از سه روش سنجش در اندامهای سوخ، شاخساره و گل این گیاه انجام گرفت. نمونه های شاخساره، گل و سوخ از رویشگاه طبیعی این گیاه در کوه های کلاردشت برداشت شد. نتایج فیتوشیمیایی نشان داد که محتوای فنول کل در برگها به ترتیب حدود 265% و 27/5% بیشتر از فنول کل موجود در سوخ و گل بود و همچنین محتوای فلاونوئید کل در برگها به ترتیب حدود 331% و 48% بیشتر از فلاونوئید کل موجود در سوخ و گل بود. در میان اندامهای گوناگون، گلها بیشترین میزان آنتوسیانین کل را داشتند. افزون بر این، سنجش توان پاداکسندگی به روشهای FRAP، DPPH و BCLS به ترتیب نشان دادند که برگها حدود 4/8 و 1/4، 7 و 3، و 5 برابر توان پاداکسندگی بالاتری نسبت به سوخها و گلها داشتند. بنابر این پژوهش، اندامهایی با ترکیبات فنولی و فلاونوئیدی بیشتر، معمولاً توان پاداکسندگی بالاتری داشتند. به طور کلی میتوان چنین استنباط کرد که توان پاداکسندگی در سوسن ایرانی چلچراغ به شدت وابسته به نوع اندام است.

کلمات کلیدی:

ظرفیت آنتی اکسیدانی، فلاونوئید، فنول.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/941229>

